

Đề bài

Hãy kể lại một câu chuyện mà em thích nhất trong những truyện đã được học.

Bài 1

BÀI LÀM

Sau bữa cơm tối, Hà - đứa em trai của tôi - rủ tôi ra sân hóng mát, ngắm trăng sao. Hà học lớp hai, sau tôi ba lớp. Bé rất thích nghe kể chuyện. Lần nào rồi, bé cũng bắt tôi kể cho nghe những câu chuyện mà tôi đã học hoặc đã đọc được.

- Chị kể chuyện mà chị thích nhất cho em nghe đi!

Tôi ngẫm nghĩ một lúc, rồi nói:

- ừ, để chị kể cho em câu chuyện về ông Nguyễn Khoa Đăng, một ông quan có tài xét xử và nhiều kế sách trừ hại cho dân, được dân mến phục! Chuyện là thế này:

Một lần, có anh hàng dầu gánh hàng ra chợ bán. Lợi dụng lúc anh bận đóng dầu cho khách, có một người thò tay vào bị lấy trộm tiền. Khi biết mình bị mất tiền, anh mới sực nhớ ra. Lúc này, có một người mù quanh quẩn bên gánh hàng, đuổi mấy cũng không đi. Anh dám chắc là người ấy. Anh gửi gánh hàng cho người quen rồi chạy đi tìm. Người mù chối phăng lấy lí do là nr.nh bị mù, biết tiền đi đâu mà ăn trộm. Hai bên xô xát nhau một hồi thì bị lính bắt giải về quan.

Trước vị quan Nguyễn Khoa Đăng, côngười mù khăng khăngchối cho rằng anh hàng dầu vu cáo. Quan hỏi:

- Anh có mang tiền theo không?

Người mù đáp:

- Có, nhưng đây là tiền của tôi.

- Cứ đưa đây!

Khi người mù móc tiền ra, quan sai người múc một chậu nước, bỏ số" tiền vào chậu. Váng dầu nổi lên. Người mù đành nhận tội. Cứ ngỡ' là vụ án đã xong, nào ngờ quan lại phán:

- Tên ăn cắp này là kẻ giả mù. Vì nếu mù làm sao hấn iếtchỗ
để tiền mà lấy.

Rồi ông sai lính lôi kẻ ăn cắp ra đánh. Bị đánh đau quá, hấn bèn mở cả hai mắt, van
lạy xin quan tha tội.

Đó là chuyện về tài xét xử của ông. Còn chuyện này nữa chị mới thấy khâm phục
đức độ, tài năng và mưu Kẹo tiêu diệt bọn gian phi trừ hậu họa cho dân của ông Nguyễn
Khoa Đăng. Trong thời kì làm quan, ông đã làm cho suốt một dọc trường nhà Hồ ở
Quảng Trị không còn một bóng gian phi. Trước đó, ở cái trường này là rừng rậm, con
đường Bắc Nam phải đi qua đây. Bọn gian phi đã dùng nơi đây làm sào huyệt đón đường
trần lộ.

Để bắt bọn cướp, ông sai chế một loại hòm gỗ kín có 15 thông hơi, vừa một người
ngồi, có khóa bên trong để người ngồi trong có thể mở tung nắp hòm dễ dàng. Ông đưa
các võ sĩ giỏi võ nghệ có vũ khí ngồi vào rồi sai quân sĩ ăn mặc giống thường dân khiêng
những cái hòm ấy đi qua trường, lại phao tin lên rằng: có một vị quan to ở ngoài Bắc sắp
sửa về quê sẽ đi qua trường cùng những hòm của cải quý. Bọn cướp nghe tin mừng khắp
khỏi, chuyến này chắc thu lợi lớn. Chúng hí hửng khiêng những cái hòm về sào huyệt.
Nhưng vừa về đến nơi, thì những cái hòm bật tung ra. Những võ sĩ tay lăm lăm kiếm bắt
ngờ xông ra. Chúng đang hốt hoảng chưa kịp đối phó thì phục binh của triều đình kéo
đến. Bọn cướp đành hạ vũ khí, chấp tay xin tha mạng. Ông quan dùng bọn cướp ấy đi
khai khẩn đất hoang ở biên giới, lập thành những đồn điền rộng lớn. Sau đó, ông đưa dân
đến lập làng xóm dọc hai bên trường, khiến một vùng rừng núi âm u vắng vẻ trở thành
những xóm làng đông đúc và có cuộc sống bình yên.